

F. t. Repatrieringslov

hjemvendte statsborgere. Herudover er oplysninger om støttemuligheder efter repatrieringsreglerne og konsekvenser for opholdstilladelsen i Danmark væsentlige i forbindelse med beslutningen om at repatriere.

Indenrigsministeriet har det overordnede ansvar for den individuelle rådgivning af herboende udlændinge, som ønsker at repatriere. Indenrigsministeriet kan overlade udførelsen af rådgivningsopgaven til Dansk Flytningehjælp eller til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v. Indenrigsministeriet kan i øvrigt overlade bestemte opgaver til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Kommunerne vil få ansvar for at udbrede kendskabet til repatrieringsordningen og vejlede om reglerne. Kommunalbestyrelsen skal således for udlændinge omfattet af integrationsloven i forbindelse med den særlige integrationsindsats vejlede om muligheden for at modtage hjælp til repatriering. Kommunerne skal endvidere som hidtil forestå den praktiske administration af loven og herunder træffe afgørelser om udbetaling af økonomisk støtte til repatriering. Rådgivningen om repatriering vil skulle ske i et nært samarbejde mellem kommunerne og Indenrigsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til. Kommunerne kan henvise den enkelte udlænding til at søge yderligere rådgivning hos Indenrigsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til. Kommunerne kan i øvrigt som hidtil iværksætte projekter med henblik på at fremme repatriering.

Efter lovforslaget har Indenrigsministeriet ud over ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende udlændinge, som udtrykker ønske om at vende tilbage til deres hjemland, tillige ansvaret for den generelle rådgivnings- og informationsindsats over for kommuner, uddannelsesinstitutioner, organisationer m.v.

3.3. Hjælp til repatriering

Det foreslås, at både størrelsen og karakteren af den økonomiske hjælp, der kan ydes til repatriering, videreføres med enkelte ændringer og præciseringer. Det vil således fortsat være en betingelse for at modtage hjælp til repatriering, at udlændingen ikke selv har midler hertil, og at udlændingen ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på varigt ophold.

Hjælp til repatriering omfatter efter forslaget som hidtil udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, udgifter til transport af personlige ejendele, udgifter

til transport af erhvervsudstyr, etableringshjælp og udgifter til sygeforsikring i et år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det foreslås, at den volumen af personlige ejendele, der kan ydes transportstøtte til, forhøjes til 2 m³ pr. person uanset alder fra tidligere henholdsvis 1 m³ pr. person, der er fyldt 18 år, henholdsvis ½ m³ pr. person, der ikke er fyldt 18 år. Baggrunden herfor er, at erfaringen har vist, at den hidtidige mængde har været utilstrækkelig i forhold til de ejendele, som de pågældende udlændinge har erhvervet sig i bopælsperioden i Danmark. Det har endvidere været erfaringen, at børn ofte har et lige så stort behov som voksne for at medbringe personlige ejendele til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Tilsvarende erfaringer har gjort sig gældende med hensyn til den eksisterende mulighed for at medbringe erhvervsudstyr. Det foreslås derfor, at der kan dækkes op til 10.000 kr. i udgifter til transport af erhvervsudstyr mod nu 5.475 kr. (1999-niveau).

Herudover foreslås der indført mulighed for at dække udgifter på højst 10.000 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet.

Det foreslås endvidere, at hjælpen til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland forhøjes fra 16.251 kr. (1999-niveau) til 18.000 kr. til personer, der er fyldt 18 år, og fra 5.417 kr. (1999-niveau) til 6.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. Forhøjelsen sker på grundlag af overvejelser om de udgifter, der erfaringsmæssigt er i forbindelse med den umiddelbare reintegration i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og hensynet til, at etableringshjælpen ikke bør have en sådan størrelse, at en udlænding, der vælger at repatriere, vil være i stand til at opretholde en væsentlig højere levestandard end de lokale borgere i hjemlandet. Beløbene vil blive reguleret én gang årligt efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det foreslås desuden, at den eksisterende mulighed for at dække udgifter til sygeforsikring i et år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland suppleres med en mulighed for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst et års forbrug.

I en række tilfælde, hvor en udlænding har en medicinkrævende sygdom, har kommunen hidtil i stedet dækket udgifter til lægeordineret medicinforbrug, som udlændingen har taget med sig ved repatrieringen. Denne løsning har været til gavn for de enkelte udlændinge og er enkel at administrere i kommunerne. Det foreslås derfor, at denne ordning formaliseres, således at udlændinge udover udgifter til sygeforsik-